

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.65/2018/7. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2019. évi május hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **I.rendű vádlott** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 15.B.61/2018/57. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlott büntetését 4 (négy) év szabadságvesztésre, 4 (négy) év közügyektől eltiltásra és 5 (öt) év kiutasításra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2018. évi október hó 24. napjától a 2019. évi május hó 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt továbbmenően beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 48.774 (negyvennyolcezer-hétszázhetvennégy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás

A Pécsi Törvényszék a 2018. évi október hó 24. napján kelt 15.B.61/2018/57. számú ítéletében I.rendű vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette miatt 3 év szabadságvesztésre, 3 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte és 4 évre Magyarország területéről kiutasította. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a Siklósi Járásbíróság 4.B.211/2014/20. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés és a 4.B.206/2016/24. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását elrendelte. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 160.368 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a kiszabott büntetést súlyosítsa, továbbá a biológiai nyomhordozók tárgyletében történő elhelyezését rendelje el a lefoglalásuk megszüntetését követően.

A vádlott védője a nyilvános ülésen bejelentett jogorvoslati kérelmének megfelelő tartalommal szólalt fel.

A másodfokú bíróság az ügyész által a büntetés súlyosbítása végett bejelentett fellebbezést megalapozottnak találta.

Sajátossága volt az ügynek, hogy a jogorvoslati kérelmet az ügyész, a vádlott és a védő is kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583.§ (3) bekezdés a) pontja alapján, a kiszabott büntetés tartama miatt jelentette be.

Ezért az ítéletábra a jogorvoslatokkal sérelmezett ítéletnek a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján csak a fellebbezéssel támadott rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

A Be. 590.§ (5) bekezdés a) pontja alapján a felülbírálat kiterjedt a bűncselekmény minősítésére, az eljárási szabályok megtartására, illetve a Be. 590.§ (7) bekezdése folytán - hivatalból - az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során nem talált olyan eljárási szabálysértést, amely miatt a Be. 607.§ (1) bekezdése, valamint a 608.§ (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni.

A felülbírálat során az ítéletábra figyelemmel volt a Be. 870.§ (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőügyekben az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmények akkor is érvényesnek minősülnek, ha azokat e törvény másként szabályozza.

A Be. 591.§ (2) bekezdés a) pontja alapján irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, azokat azonban nem tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte.

Az osztrák állampolgár vádlott 2014. évben turistaként érkezett Magyarországra, 2016. évtől életvitelszerűen településen tartózkodott. Ez idő alatt a Siklói Járásbíróság a 2016. évi szeptember hó 22. napján jogerőre emelkedett 4.B.211/2014/20. számú ítéletével hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt 8 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, majd a 2017. évi július hó 4. napján jogerőre emelkedett 4.B.206/2016/24. számú ítéletével közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt 10 hónap végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte. A jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt a vádlott e két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

Megállapítható tehát, hogy a vádlott kifogásolható életvezetésű, speciális bűnismétlő, akit korábban hasonló személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt ítél el a bíróság. Kétségtelen tény, hogy kóros elmeállapotú, amely közepes fokban korlátozta a cselekménye következményeinek felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Ezt a javára enyhítő körülményként kell értékelni, ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen tette.

Mindezen körülményeket értékelve és mérlegelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint a két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt újabb erőszakos bűncselekményt ittas állapotban elkövető vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe. Ezért azt a másodfokú bíróság 4 év szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 5 év kiutasításra súlyosította.

Az ügyész büntetés súlyosbítását célzó fellebbezése tehát eredményre vezetett.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség azon indítványával, hogy a nyomozás során lefoglalt és a Pécsi Törvényszék bűnjelkezelőjénél 2018/II.4/9. és 10. sorszám alatt bűnjeljegyzékbe vett vérgyanús szennyeződések tárgyleletében történő kezelését rendelje el.

A 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM rendelet 2019. április 6. napjától hatályos módosításával bevezette a le nem foglalt bűnjel fogalmát. A rendelet 1.§ (1) (1b) bekezdés b) pontja szerint ennek minősül a nyomozó hatóság helyszíni szemléje során rögzített vérgyanús szennyeződés is. Ezeket a bűnjeleket a nyomozás során tárgyleletként kell kezelni. Ez a módosítás azonban nem változtat azon, hogy a vérgyanús szennyeződés továbbra is értékkel nem bíró dolognak minősül, a bizonyítás érdekében további tárolása nem szükséges, ezért a lefoglalására már nincs szükség.

Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor megsemmisítéséről rendelkezett a Be. 320.§ (1) bekezdésének a) pontja és a (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség e körben tett indítványával tehát nem értett egyet.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetés kiszabását érintő részében a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartás idejének a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésein alapul.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 576.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

Pécs, 2019. május 7.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 15.B.61/2018/57. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.65/2018/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2019. évi május hó 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke